

Position paper

Mijn naam is Alex Nijboer. Ik ben hier namens onze organisatie Globifield. Onze organisatie is gespecialiseerd in het leveren van eerste klas hoog genetisch fokvee (runderen) binnen Europa en in 3^e landen.

Onze klanten in 3^e landen bevinden zich vaak in landen die nog in ontwikkeling staan. We spreken hier over landen zoals Kazachstan, Oezbekistan, Azerbeidzjan en Georgië. Deze landen waren tot ca 1990 onderdeel van de USSR.

De betreffende landen bevinden zich nog in een ontwikkelingsfase om zelfvoorzienend te worden in hun voedselpakket. Het betreft landen met een groot potentieel aan landbouwgrond wat zeer geschikt is voor het produceren van voedsel voor melkkoeien. Deze landen zijn momenteel bij lange na niet zelfvoorzienend wat betreft melk, kaas en soortgelijke producten. Met de opzet van een hoogwaardige duurzame veestapel werken we aan zelfvoorzienendheid. Dat betekent dat als de veestapel op dat hoge niveau is de stroom van levende dieren vervangen kan worden door genetisch materiaal.

In het rapport van EFSA wordt meerdere keren gesproken over “sustainable food system”, “food affordability”, economic en revenue. Hier wordt alleen gesproken over het sustainable food system en food affordability voor de Europese burgers. Wat we uit het oog verliezen is dat we met de nieuwe richtlijn de mensen in ontwikkelingslanden de mogelijkheid om zelfvoorzienend en onafhankelijk te worden onthouden. Ze daarmee zelf niet kunnen zorgen voor hun eerste levensbehoeften.

De bedrijven in desbetreffende landen zijn bezig om de landbouw naar een hoger peil te brengen. Naast de export van hoogwaardig vee worden ook de kennis en innovaties uit Nederland geëxporteerd. Dit gebeurt door grote investeringen in de agrarische bedrijven om het koecomfort (lees dierenwelzijn) naar moderne maatstaven te brengen. Dit zie je terug in koematrassen, stalinrichting, ventilatie en alles wat meer nodig is om te zorgen voor optimale condities voor de koe. Ook willen deze ondernemers deze bedrijven voorzien van 1^e klas genetisch hoogwaardig fokvee vanuit Nederland en Duitsland.

Met het voorstel 21 uur reizen, 24 uur rust, 21 uur reizen kunnen vanuit bijvoorbeeld Zwolle deze ontwikkelingslanden niet bereikt worden. Wat wil zeggen dat we met deze nieuwe, goed bedoelde, richtlijn uit het oog verliezen dat we deze landen van hun eerste levensbehoefte onthouden.

Wat kunnen we doen om te zorgen dat zowel het dierenwelzijn als de eerste levensbehoeften van deze landen niet in het gedrang komen?

- Directe export vanuit Nederland. (beter toezicht en controle)
- Strakkere handhaving en controles binnen de EU betreffende rijtijden, rusttijden staging, voeding etc voor export 3e landen. Op deze manier wordt er gewaarborgd dat de dieren onder de beste condities getransporteerd worden. Niet alle landen gaan hetzelfde om met wet en regelgeving. Daar is op het gebied van dierenwelzijn winst te behalen.
- Realtime volgen van de vrachtwagens. In EFSA wordt gesproken over een grote kostenpost indien vrachtwagens voorzien moeten zijn van gps en realtime volgen van rij- en rusttijden en temperatuur. Alle vrachtwagencombinaties zijn al voorzien van deze uitrusting. Er kan realtime gekeken en gecontroleerd worden op rij- en rusttijden en temperatuur.
- Tot slot wil ik aandacht vragen voor de wetenschappelijke onderbouwing van de voorstellen. Het is belangrijk dat de wijzigingsvoorstellen in de praktijk onafhankelijk getoetst worden op gewenste effecten. Het gaat er om dat dieren op een comfortabele manier verplaatst worden. Dierenwelzijn houdt niet op bij de Nederlandse grens. Belangrijk dat regels op een zelfde manier geïnterpreteerd en gehandhaafd worden.